

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 110.331 van 17 september 2002
in de zaak A. 105.046/XIV-4726.**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 Advocaat S. HOOYBERGHS,
 kantoor houdende te 2300 TURNHOUT,
 Kasteelstraat 6

 tegen :

 de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse
 Zaken.

--

DE VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Ghanese nationaliteit, op 27 april 2001 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het bevel van de Minister van Binnenlandse Zaken van Binnenlandse Zaken van 17 april 2001 om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van hetzelfde bevel;

Gelet op artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Adjunct-auditeur M. STERCK, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dat verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 22 mei 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 19 juni 2002;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat S. HOOYBERGHS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van Advocaat N. DAELMAN die, loco Advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verzoekende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Op 21 maart 2001 verwerpt de Minister van Binnenlandse Zaken verzoekers aanvraag tot regularisatie.

1.2. Verzoeker heeft op 17 april 2001 een bevel om het grondgebied te verlaten ontvangen. Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de gegrondheid van het beroep.

2.1. Overwegende dat verzoeker als enig middel aanvoert :

“ENIG MIDDEL:

SCHENDING VAN HET PRINCIPE VAN BEHOORLIJK BESTUUR

&

SCHENDING VAN ARTIKEL 3 VAN DE WET VAN 29 JULI 1991 BETREFFENDE DE UITDRUKKELIJKE MOTIVERING VAN DE BESTUURSHANDELINGEN

1. De bestreden beslissing luidt:

‘BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN -Model B

In uitvoering van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken genomen op 21.03.2001

(...)

Reden van de beslissing

- verblijft langer in het Rijk dan de vastgestelde termijn volgens artikel 6 of kan het bewijs niet leveren dat deze termijn niet overschreden werd (artikel 7, al. 1, 2/ van de wet van 15/12/1980).

Motivatie in feite

- De regularisatieaanvraag ingediend op basis van de wet van 22/12/1999 werd definitief verworpen door een beslissing van de Minister op 21.03.2001'.

2. Vooreerst dient opgemerkt dat aan verzoeker geen beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken d.d. 21 maart 2001 bekend is.

Er werd hem wel een beslissing d.d. 21 maart 2000 betekend, waartegen op 20 april 2001 een beroep tot nietigverklaring werd ingesteld bij de Raad van State. Deze beslissing kan dan ook niet als definitief worden beschouwd.

De motivering is op deze punten kennelijk foutief.

3. Op 6 april 2001 dient verzoeker bij de burgemeester van de stad Turnhout een verzoek in tot machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9, § 3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980. (stuk 5)

De bestreden beslissing werd genomen op 17 april 2001.

De wettigheid van een beslissing wordt beoordeeld op de dag dat de beslissing genomen is.

De verwijderingsmaatregel werd genomen alvorens de Minister zich heeft uitgesproken over de aanvraag van verzoeker van 6 april 2001.

Behoorlijk bestuur vereist dat de Minister zich ook zou uitgesproken hebben over het verzoek dat op 6 april 2001 werd ingediend in toepassing van artikel 9, §3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980. Hieraan is in casu niet voldaan.

(...)

4. Doordat de bestreden beslissing een verwijderingsmaatregel oplegt, terwijl ze niet antwoordt op het verzoek in toepassing van artikel 9, § 3 Vreemdelingenwet, kan de beslissing niet worden beschouwd als afdoende gemotiveerd.

Zij schendt hiermee artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

De bestreden beslissing dient dan ook te worden vernietigd.”.

2.2.1. Overwegende dat verzoeker vooreerst aanvoert dat het bevel om het grondgebied te verlaten foutief is gemotiveerd aangezien het verwijst naar een beslissing van 21 maart 2001 en hem geen beslissing van die datum bekend is; dat de datum van 21 maart 2001 een materiële vergissing is en de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken tot weigering van regularisatie in werkelijkheid op 21 maart 2000 is genomen; dat, aangezien verzoeker deze beslissing voor de Raad van State heeft bestreden, deze beslissing hem wel degelijk bekend is (zaak G/A. 103.686/XIV-3418); dat de omstandigheid dat tegen deze beslissing van de Minister een beroep tot nietigverklaring aanhangig is gemaakt, niet belet dat het bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten op rechtsgeldige wijze op deze beslissing kon zijn gesteund aangezien een beroep tot nietigverklaring geen schorsende werking heeft;

2.2.2. Overwegende dat verzoeker tevens aanvoert dat de bestreden beslissing niet afdoende is gemotiveerd aangezien ze niet antwoordt op de aanvraag tot machtiging tot voorlopig verblijf in toepassing van artikel 9, § 3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat uit stuk 63 van het administratief dossier blijkt dat de Minister van Binnenlandse Zaken op 2 april 2001 aan de burgemeester van Turnhout instructies heeft gegeven een bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten te laten betekenen aan verzoeker; dat de aanvraag tot machtiging tot voorlopig verblijf in toepassing van artikel 9, § 3 slechts op 6 april 2001 werd ingediend zodat de Minister van Binnenlandse Zaken op 2 april met deze aanvraag nog geen rekening kon houden; dat het enig middel niet gegrond is;

3. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als

accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173, 53 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zeventien september tweeduizend en twee, door :

de HH.	A. BEIRLAEN,	kamervoorzitter,
	K. VANHOUTTE,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

A. BEIRLAEN.